

³Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a roskadozó térdeket!⁴Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket!⁵Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. ⁶Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve. Mert víz fakad a pusztaságban, és patakok erednek a pusztában. ⁷Tóvá lesz a délibáb, és víz fakad a szomszéd földön. Ahol azelőtt sakálók tanyáztak, nád és káka terem. ⁸Jól megépített útja lesz, amelyet szent útnak hívnak. Nem jár azon tisztátalan, csak az ÚR népe járhat rajta, bolondok nem tévednek rá. ⁹Nem lesz ott oroszlán, nem megy rá ragadozó vad, ilyen nem lesz található, hanem a megváltottak járnak rajta. ¹⁰Amikor visszatérnek, akiket az ÚR kiváltott, ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Kedves Testvéreim!

Már csak egy hónap van karácsonyig, ideje beszerezni mindent, amitől igazán ünnep lesz az ünnep. Valahogy ez az érzése az embernek, ha belép az üzletkebe, hiszen beindult a nagyüzem. Egész november egy nagy fekete péntekké vált, folyamatos akciókkal próbálnak ránk sózni mindent, ami megvehető. És mi szépen meg is vesszük, rengeteget költünk arra, hogy majd legyen egy nap, amikor át tudjuk adni mindazt, amit kigondoltunk. De tényleg mi gondoltuk ki? Az ifiben pénteken arról beszélgettünk, hogy mekkora hatással vannak ránk a reklámok. Amit éppen el akarnak adni, az jelenik meg a reklámokban, ahogyan szeretnék, hogy egy-egy kérdésben gondolkodjunk az a téma kerül elő a filmekben. Azt mondjuk, hogy fogyasztói társadalomban élünk, de nem is tudjuk sokszor, hogy mennyire. Néhány éve lehetett látni egy videót arról, hogy egy ún. mentlista többek közt Vágó Istvánnak egy műsorban megmondja, hogy abban a pillanatban melyik országra gondol a műsorvezető. Vágó István elképed, amikor a mentalista kiolvassa a gondolatát. A videó végén aztán a megfejtést is elmondja: Nem ő olvasott a műsorvezető fejében, hanem épp fordítva, Vágó István volt az, akit befolyásoltak mire gondoljon. A találkozásukkor ugyanis rengeteg utalás jelent meg a környezetükben. Zászló, képek jellegzetes állatokról, térképek, feliratok. Ezek a nélkül, hogy tudatában lett volna, beépültek a műsorvezető gondolatai közé, így nem is igazán választhatott más országot. Befolyásolták, méghozzá meglehetősen könnyedén.

Ez a példa szerintem meglehetősen jól mutatja, hogy mennyire befolyásolhatók vagyunk, még akkor is, ha azt gondoljuk, hogy ránk bizony nem hatnak a reklámok.

Innentől fogva pedig nagyon nehéznek tűnik eldönteni, hogy vajon mire is van igazából szükségünk.

Még több mint egy hónap van karácsonyig. Nem sok idő, de éppen elég, hogy felkészüljünk. Nem az ajándékok kiválasztásával, hanem valahogy egészen máshogy.

Ahogy erről a múlt héten is beszéltem, valamikor régen, amikor még volt ideje az embereknek, nem csak a húsvét előtti 40 napot tekintették böjti időnek, hanem a karácsony előtti negyven napban is böjtöltek. A bűnbánat ideje volt ez a 40 nap, amely éppen most a héten kezdődött volna. De még becsatlakozhatunk és kitehetjük magunkat nem csak az üzletek vásárlásra csábító reklámjainak, hanem az Isten célzottan nekünk szóló ígéjének is. Mert Isten ígéje is hatással lehet ránk, és áthatolhat nem csak a fülünkön, hanem az értelmünkön, és eljuthat a szívünkbe, ahonnan aztán kiindulva egy teljesen újat hozhat.

Mai ígékben Ézsaiás próféta könyvéből egy olyan részt olvasunk, amely elmondja, hogy mit is kellene nekünk várni, mire is van szükségünk igazából.

³Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a roskadozó térdeket!⁴Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete!

Amikor ezek a prófétai szavak elhangoztak, akkor a zsidó nép az Asszír birodalom befolyása alatt élt. Ebben az időben az adóterhek igen megnehezítették az életet, gyakorlatilag hiába termeltek nem volt belőle haszon, minden pénzt az elnyomó nagyhatalomnak kellett befizetni. Voltak országok, amelyek lázadtak ez ellen őket elpusztították, de Júda országrésze még kitartott, és Ézsaiás próféta még biztatta őket. *Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket!* De a történelem tanulsága azt mutatja, hogy nem Isten szabadítása jött, hanem jött a fogságba vitel, és a még nehezebb idők.

Mintha Isten elfeledkezett volna róluk.

Aztán eltelt 700 év, és akkor jött valaki, aki újra felelevenítette mindazt, amit Ézsaiás próféta mondott: ⁵Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. ⁶Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve. Jézus, Keresztelő János kérdésére, hogy te vagy-e a messiás, ezt válaszolta: „Menjete, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: ⁵vakok látnak, és bénák járnak,

leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium.

Jézus arról beszél keresztelő Jánosnak, hogy beteljesedett Ézsaiás próféta jövendölése. Eljött Isten, és mindazt, amit annak idején a próféta megjósolt, most elkezdte beteljesíteni. Jézus a szabadító, ő a Messiás.

Hurrá, gondolhatták sokan ezt a választ hallva, akkor eljött és mostantól fogva a zsidó nép szabadon fog élni ebben a világban, sőt Isten fog uralkodni, így minden a legnagyobb rendben lesz, paradicsomi állapotok lépnek életbe és úgy élhetnek itt a Földön, mint Marci Hevesen. De Jézus meghalt – keresztre feszítették – és szalmaláng életű lett a messiás uralkodásához fűzött reménység is.

De Jézus nem csak meghalt, fel is támadt, és ezzel egy teljesen új megvilágításba kerültek a dolgok, még Ézsaiás próféta jövendölése is.

A teljesen újszerű gondolatokat, mindig nehezen fogadja az ember. A középkorig tarotta magát a gondolat, hogy a Föld lapos, és a világegyetem középpontja, és eretneknek nyilvánítottak mindenkit, aki másképp vélekedett. Ma is ugyanez igaz az emberre, még mindig kételkedve fogadjuk Jézus keresztjét, feltámadását, és azt az utat, amelyet ő jött megmutatni.

Mert nekünk azonnali megoldások kellenek. Szintén az ifin, általában készitünk valami harapnivalót péntek este. Két hete a konyha a festés miatt nem volt használható, így a fiatalok elmentek megvették a pizzát a boltban. Most pénteken már magunk gyúrtuk a tésztát. Több energia, több idő, de az eredmény sokkal finomabb, és sokkal inkább egyénre szabott.

Szabadítás. Erről beszél Isten Ézsaiás prófétánál, és ez az ami Jézusban mintha már megvalósulni látszott volna, de aztán megakadt. De vajon megakadt-e, vagy esetleg Isten egy sokkal személyre szabottabb utat szeretne elénk adni, amelyben nem a kész dolgot kapjuk meg, csupán az eszközöket ahhoz, hogy eljussunk a célhoz.

Ézsaiás a végcélrt írja le: *¹⁰Amikor visszatérnek, akiket az ÚR kiváltott, ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.*

Mi az élet célja? Merre tartunk? Az élet célja a visszatérés. Az Istennel való újra egyesülés. A paradicsomi állapot. Ezt keressük, erre törekszük, akár bevalljuk ezt magunknak, akár nem. Ezért ünneplünk karácsonyt, mert ott, azon az estén talán megérzünk valamit a békesség, boldogság, öröm, szeretet légköréből, amelyekről a Biblia azt írja: Isten a békesség, ő a szeretet, nála van az igazi boldogság és öröm.

De érdemes megfigyelni amit ezzel kapcsolatban Ézsaiás mond. Jézus óta tudjuk, hogy a próféta szavai majd az örökkévalóságban megvalósuló állapotokról szólnak, de egy útról is beszél, amelyen visszatérnek hozzá az emberek: *¹⁰Amikor visszatérnek, akiket az ÚR kiváltott, ujjongva vonulnak a Sionra.* Tehát már az út maga is örömet okoz, de kinek? Akiket az ÚR kiváltott. És ez egy kulcsszó: Jézus azért jött, hogy kiváltson bennünket mindabból amit testünk, a világ és a Sátán csábítása kínál. Hogy kiváltson bennünket ebből a látszatvilágból, amelyben azt gondoljuk, hogy mi döntünk, pedig már régen eldöntötték, hogy merre tartsunk. Jézus azért jött, hogy kiváltson bennünket a börtönből, amelyben élünk. De vajon mi ki akarunk-e kerülni. Börtönmisszióval töltött éveim egyik legnagyobb kudarcáról többször meséltem már. Egy elítélt, akivel éveken át beszélgettünk, több mint húsz év után szabadult volna, a szabadulása előtt megvert egy őrt. A miértre a választ az volt: kint nem tudnék élni, nekem ez az élet, és a börtönben nőttem fel. Hiába győzködtük, hogy segítettünk volna, ő nem is akart kiszabadulni. Jó volt neki a börtönben. De vajon neked és nekem jó-e a börtönben? Várod-e a hozzád lépő, hozzád érkező Jézust, aki megnyitja a szemedet hogy meglásd az utat, aki megnyitja a füledet, hogy meghalld az ő útmutatását, és meggyógyítja béna lábadat, hogy elindulhass az úton őhozzá, ujjongva, és őt dicsőítve, mert nyelvedet is feloldotta, hogy ezt megtehesd. *⁵Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. ⁶Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve...*

Isten nem használ marketingeszközöket, hogy eladja ezt a termékét, mert amit ő kínál nem egy termék. Erre mindenképpen szükségünk van. De nem úgy, hogy megkerülne bennünket, hanem csakis úgy, hogy mi teljesen tudatában vagyunk annak, hogy amit ő kínál, annál fontosabb dolog nincs ezen a világon.

Még van idő, még tart a karácsony előtt 40 nap, még tart az ő eljövele előtt időszak, még tart az ítélet előtt kegyelmi idő. Használjuk ki ezt az időt arra, amire valóban érdemes: a vele való közösség megteremtésére.